

det ærede Medlem her bagved (Termanjen) denne Gang have forladt, hvad de sidst vare entige med os om, saa taler jeg om Lovforslaget, saaledes som det forelaa ved denne Sags anden Behandling, thi ved denne forelaa Lovforslaget aldeles urdyllydende i dette Punkt fra Forslagsstillernes Side, saaledes som det forrige Gang var vedtaget af begge Thing og med Regjeringens Samstemning. Den ærede Minister bidrog ogsaa ved anden Behandling meget og varmt til at tilraade Vedtagelsen af det, der dengang blev vedtaget. Dersom den ærede Minister havde holdt sig til, at det, vi dengang vare entige om, ikke skulde forlades, saa er det muligt, at det lille Fleertal, der vedtog det, ikke var blevet et saadant. Naar den ærede Minister har ment, at man ad privat Veie igjennem Thinget her vilde bringe Forslaget frem, saaledes som det sidst forelaa her ved eneste Behandling, saa har jeg allerede tidligere bemærket og skal her gjentage, at, dersom den ærede Minister vilde have indbragt Forslaget, saa vilde Ingen have fundet det forunderligt, men tværtimod naturligt, at den ærede Minister indbragte det saaledes, som det blev vedtaget her ved eneste Behandling, med Undtagelse af de Punkter, hvort han ikke kunde gaa med, og istedetfor den fremfat dem saaledes, som han kunde tage dem, og saa vilde der have været Anledning til at spørge sig selv og hverandre om, hvorledes man da skulle stille sig dertil, men da den ærede Minister selv stemte imod, hvad der sidst blev vedtaget, og Regjeringen lod Rigsdagen gaa fra hinanden, uden at gjøre noget yderligere Forsøg paa at komme til Enighed, saa maatte Forslagsstillerne her antage, at det ikke kunde hjælpe, at man igjen fremkom med dette Forslag, thi det vilde ogsaa fremdeles finde Modstand. Saaledes har vor Tankegang været, og den har ført os til, at vi bleve entige om at tage Forslaget saaledes, som Folketsinget vedtog det ved tredje Behandling. Der var endnu en personlig Bemærkning, som jeg vilde tillade mig i Anledning af den ærede Ministers Udtalelse med

Hensyn til Dommerne. Den ærede Minister oplyste os om, at man ligeoverfor Dommerne kunde forholde sig saaledes, som her foreslaaet i det andet Stykke af vort Forslag. Dette har jeg ikke vidst, og jeg tror heller ikke, at nogen af de andre Forslagsstillere har vidst det, i alt Fald har det ikke staaet klart for dem. Naar det er forbudt en Dommer at modtage nogen- somhelst Gave, saa have vi ikke troet, at han kunde modtage Gaver under den Form, som her findes anført, og havde vi, dengang vi skrev vort Wandringsforslag, vidst, at en Dommer kunde modtage Gaver under denne Form, saa antager jeg ogsaa, at vi havde fundet det overflødigt at tilføie denne Sætning, thi saa havde vi sagt: Vi holde os med Hensyn til Fortolkningen af det første Stykke til, hvad der gjøres gjældende ligeoverfor Dommerne, for hvilke et lignende Forbud er givet; men da vi ikke vidste dette, saa have vi troet, at vi ved at tilføie det andet Stykke, opnaaede en Mellemting af, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling, og hvad der nu er tilladt for Dommerne. Saaledes er vor Stilling med Hensyn til dette Punkt. Ja, da det kun er for en personlig Bemærkning, jeg har faaet Ordet, tør jeg ikke gaa videre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Seg vil blot bemærke, at, naar Forslaget opfattes saaledes, som jeg tror, det maa opfattes, nemlig, at den første Del deraf siger, at der ikke maa gives eller modtages Gaver i Anledning af præstelig Virksomhed, medens der dernæst siges, at Præsten iøvrigt kan modtage Gaver, stiller Forholdet sig ganske paa samme Maade med Dommerne. En Dommer maa ikke modtage Gaver i Anledning af sin Dommervirksomhed, men det vilde dog være en høist besynderlig Stilling for Dommerne — her er jo flere Dommere tilstede, som ville kunne udtale sig derom — hvis de ikke maatte modtage nogen Gave. Der er slet ikke i Forslaget sagt Nogetssomhelst om, fra hvem disse Gaver skulle komme, naar og